

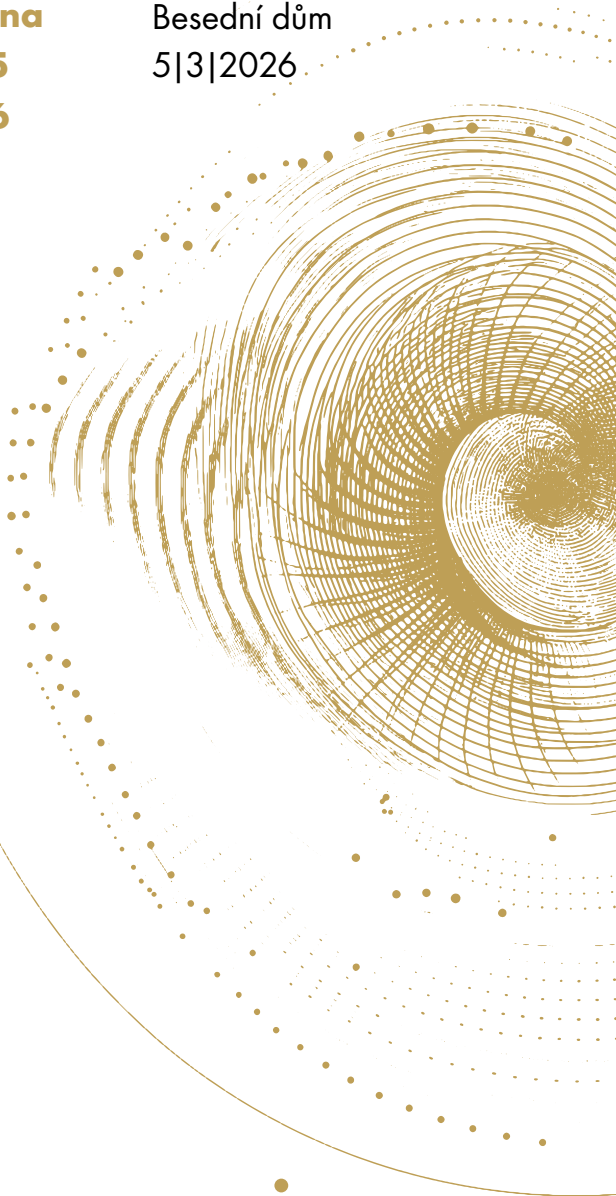
70.
koncertní
sezona
2025
2026

Koncert s laureáty

5. mimořádný koncert

Besední dům

5|3|2026

Filharmonie
Brno Philharmonic

Program

PABLO de SARASATE

Cikánské melodie pro housle a orchestr op. 20 I 9'

KRYŠTOF MAŘATKA

Luminarium, koncert pro klarinet a orchestr I 30'

- I.
Buá' (Indonésie), rituál vycházejícího slunce
Kouchnaï (Uzbekistán), improvizace
Guègues (Albánie), pohřební nářky
- II.
Sitot me soi (Francie), trubadúrský zpěv
Madrosh (Sýrie), liturgická píseň
Nô (Japonsko), citoslovce divadla nô
- III.
Beranca (Makedonie), tanec
Ngapa (Austrálie), ceremonie Snu o dešti
Nira (Maroko), improvizace
- IV.
Hat chèo (Vietnam), zpěv čarodějníka divadla hát chèo
Maôme (Šalamounovy ostrovy), smuteční cyklus
Chinos (Chile), zpěv praporečnicků
- V.
Rdo-rje'jigs-byed dbang (Tibet), buddhistická psalmodie
Doudka (Bělorusko), improvizace
Pane (Čechy), chorál
- VI.
Mané igini kamu (Papua-Nová Guinea), zpěv ke koupeli
Nípaquhiit (Arktida), vokální hry
Âvâz (Írán), perský zpěv
- VII.
Skutchna (Yiddish), židovský tanec
Czárdás (Moldavsko), tanec
Sousta (Řecko), tanec
- VIII.
Pasi but but (Tchaj-wan), modlitba za bohatou sklizeň ječmene
Ghau kilori (Melanésie), větrné varhany k pohřbení zemřelého
Leiskis leiskis saulela (Litva), píseň žní
- IX.
Tioudiok (Turkmenistán), improvizace
Sampatye (Senegal), zpěv zasvěcených dívek
Xwââxâ (Nová Kaledonie), rituální řeč

---

přestávka 20'

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Klavírní koncert č. 12 A dur KV 414 I 25'

1. Allegro
2. Andante
3. Rondeau: Allegretto

PETR ILJIČ ČAJKOVSKIJ

Houslový koncert D dur op. 35 (výběr) I 16'

2. Canzonetta: Andante
3. Finale: Allegro vivacissimo

Yan Mařatka klarinet (vítěz soutěže Leoše Janáčka 2024)

Maciej Ścierański klavír (absolutní vítěz soutěže Amadeus 2024)

Yeonah Kim housle (vítězka soutěže Concertino Praga 2025)

Filharmonie Brno

dirigent **Robert Kružík**

O skladbách

Pablo Martín Melitón de Sarasate y Navascués (1844–1908), známý jednoduše jako **Pablo de Sarasate**, byl především proslulým houslistou druhé poloviny 19. století a vedle své koncertní činnosti působil i jako skladatel. Už od dětství projevoval mimořádný hudební talent a na veřejnosti poprvé vystoupil ve věku osmi let, přičemž si brzy získal velkou podporu mecenášů. Díky ní mohl studovat nejprve v Madridu a posléze na prestižní Pařížské konzervatoři u Jeana-Delphina Alarda. Sarasate si během studií vybudoval reputaci houslisty s výjimečnou technikou, což mu otevřelo dveře do mezinárodních koncertních sálů: koncertoval po celé Evropě, Americe i dalších částech světa. Svým houslovým umem inspiroval řadu skladatelů, jako byli Bruch, Saint-Saëns, Wieniawski či Dvořák, kteří mu věnovali svá díla.

Jednu ze svých nejznámějších skladeb **Cikánské melodie** (Zigeunerweisen) op. 20 napsal v roce 1878 původně pro housle a orchestr – a ještě téhož roku se dílo dočkalo světové premiéry v německém Lipsku. Název kompozice odráží tehdejší fascinaci cikánskou kulturou, jež byla v době romantismu velmi častou a oblíbenou inspirací. Nutno zmínit, že se v závěru díla nachází také drobná reminiscence na Lisztovu *Uherskou rapsodii č. 13*. Sarasate však primárně využil maďarské lidové melodie a čardášové rytmy, nikoli konkrétní romské písně. Skladba je koncipována jako jeden nepřerušovaný hudební celek, který lze však rozdělit do pomyslných čtyř kontrastních částí. Úvod dominuje dramatickostí, majestátní charakter a dialog houslisty s orchestrem. Následující pomalejší zpěvná část navozuje melancholickou atmosféru s virtuózními pasážemi, jež vyvolávají dojem improvizace lidového muzikanta. Závěrečná energická část nabízí širokou škálu technických dovedností, jako jsou figurace, pizzicato v levé ruce, dvojhmaty a spiccatové běhy, ale také bohatou harmonickou fakturu v orchestrálním partu.

V raných letech gramofonové éry v roce 1904 byly Sarasateho *Cikánské melodie* také zaznamenány, v roli sólisty se tehdy představil samotný skladatel a na klavír jej doprovodil španělský houslista a skladatel Joan Manén. Tímto se dílo zapsalo i do počátků nahrávací historie houslové literatury. Kompozice je dodnes běžnou součástí repertoáru houslových virtuosů, přičemž mezi nejproslulejší interprety tohoto díla bezpochyby patří Jascha Heifetz, Itzak Perlman, Fritz Kreisler, David Oistrach nebo Anne-Sophie Mutter. Oblíbenost této skladby se mimo jiné projevila také ve světové kinematografii (např. *Zigeunerweisen* 1980, *Kung Fu Hustle* 2004) nebo v oblasti počítačových her (*Fallout 3* 2008).

© Philippe Stirnweiss

Kryštof Mařatka (*1972) je český skladatel, dirigent a pianista, který žije a tvoří střídavě v Praze a Paříži. Mařatkův hudební – lépe řečeno umělecký – jazyk se formoval na pomezí české hudební tradice a bohaté evropské kultury, obohacené o vlivy archaických hudebních forem. Ve skladatelově portfoliu nalezneme orchestrální i komorní díla, melodramy či skladby inspirované starými/tradičními

hudebními nástroji. Autorova tvorba je charakteristická bohatou, ojedinelou a promyšlenou instrumentací, s níž souvisí také originální barevné struktury. Kryštof Mařatka ve svých kompozicích často propojuje prapůvodní hudební kultury s moderními kompozičními postupy, avšak zachovává jednotu vyjádření a přístupnosti pro posluchače. Skladatel za dobu své kariéry získal také řadu ocenění, včetně Ceny publika na mezinárodní soutěži Alexandra Tansmana.

Jednou ze skladeb inspirovaných různorodostí kultur je i **Luminarium** (2002). Skladatel dílo popisuje takto: „*Luminarium*, koncert pro klarinet a orchestr, je jakýmsi kaleidoskopem harmonií a zvuků z celého světa, jakousi stručnou antologií, která se inspiruje hudebními projevy různých oblastí na Zemi. Architekturu díla tvoří devět vět, z nichž každá je rozdělena do tří částí, celkem tedy dvacet sedm fragmentů, které se inspiřují dvaceti sedmi zeměmi.“

Luminarium potvrzuje autorovo mistrovství ve spojování globálních inspirací s osobní hudební poetikou a ukazuje jeho schopnost komponovat hudbu, která je zároveň technicky náročná, orchestrálně barevná a emocionálně působivá. Kryštof Mařatka pracuje s jemně odstíněnou orchestrální paletou, v níž klarinet, dechové nástroje, smyčce a bohatá sekce perkusí vytvářejí rozmanité vrstvy zvukových barev. Fragmenty se střídají mezi rytmicky energickými a meditativními pasážemi, čímž skladba evokuje kaleidoskopický akustický prostor.

Kompozice vznikla na objednávku firmy Henry Selmer-Paris, zabírající se výrobou dechových nástrojů, především klarinetů a saxofonů. Premiéra *Luminaria* se uskutečnila v červnu 2002 na Festivalu Sully-sur-Loire v podání francouzského klarinetisty Michela Lethieca s Orchestrem Poitou-Charentes. Mařatka dílo věnoval právě Michelu Lethieci, svému tchánovi, který jej uvedl i v brněnském Besedním domě v roce 2019. Současné provedení v interpretaci skladatelova syna Yana Mařatky tak skladbě dodává pozoruhodný osobní rozměr.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791) pobýval v roce 1781 v Mnichově, a i když měl na bavorském dvoře ideální podmínky pro komponování (např. spolupracoval s vynikajícím mannheimským orchestrem), nebyl zde ničím významně vázán. A tak, když Mozartův zaměstnavatel, hrabě a salcburský arcibiskup Hieronym Colloredo, odcestoval do Vídně

za svým nemocným otcem, Mozart ho na jeho příkaz 12. března téhož roku následoval. Změněné společenské i pracovní podmínky se promítly do jeho stylu, jemuž dominoval průzračnější hudební jazyk s důrazem na dialog hlasů a jemnou práci s barvou. Mozart se rychle etabloval jako vyhledávaný klavírista a organizátor vlastních koncertních akademií, pro něž komponoval nová díla odpovídající vkusu vídeňského publika. V této souvislosti vznikla na přelomu let 1782 a 1783 trojice klavírních koncertů KV 413–415, které představují první plně rozvinutý projev jeho raného vídeňského koncertantního stylu.

Klavírní koncert A dur KV 414 byl napsán s ohledem na praktické možnosti tehdejšího hudebního provozu: podobně jako předešlé dva klavírní koncerty jej Mozart nabízel jak v orchestrální podobě, tak v komornější verzi se smyčcovým kvartetem, dvěma hobojí a dvěma lesními rohy, jež byla vhodná pro salonní provedení. Tento dvojitý charakter odráží skladatelovu snahu oslovit širší okruh posluchačů i amatérských hudebníků. Doménou klavírního koncertu je především výrazná melodika s nápaditými motivy. První věta *Allegro* obsahuje sonátovou formu (s náznaky dvojitě expozice) založenou na vyváženém střídání orchestrálních a sólových úseků a na postupně se prohlubujícím dialogu mezi klavírem a orchestrem. Zároveň je co do počtu témat, práce s nimi i celkové duraty nejobsáhlejší částí koncertu. Pomalá věta *Andante* má osobní rozměr: její hlavní téma Mozart převzal z předešlé k italské opeře *La calamita de cuori* Johanna Christiana Bacha jako poctu skladateli, jenž měl zásadní vliv na jeho hudební zrání. Závěrečné *Rondeau* přináší lehkost a eleganci s hravou rytmikou a vytříbenou virtuozitou.

Klavírní koncert A dur KV 414 tak stojí na počátku řady Mozartových vrcholných vídeňských koncertů a zároveň odráží konkrétní kulturní prostředí města počátku 80. let 18. století. Spojuje veřejnou reprezentativnost koncertní hudby s komorní intimitou a ukazuje skladatele jako citlivého pozorovatele i tvůrce hudebního vkusu své doby.

Houslový koncert D dur op. 35 je jediné houslové koncertní dílo **Petra Iljče Čajkovského** a obdobně jako Sarasateho *Cikánské melodie* patří k nejvýznamnějším skladbám romantického repertoáru. Dílo vzniklo na jaře roku 1878 během skladatelova pobytu ve švýcarském Clarens, kam se uchýlil po osobní krizi spojené s nešťastným manželstvím s Antoní-

nou Ivanovnou Mijukovovou. V relativním klidu zde pracoval společně se svým bývalým žákem, houslistou Josefem Kotkem, jehož technické možnosti a muzikantská inspirace sehrály při formování sólového partu zásadní roli. Čajkovskij původně zamýšlel koncert věnovat právě Kotkovi, nakonec jej však dedikoval Leopoldu Auerovi – houslovému virtuosovi s větším renomé. Ten ale zprvu odmítl houslový part nastudovat pro jeho přílišnou obtížnost. Premiéra se proto uskutečnila až roku 1881 ve Vídni v podání ruského houslisty Adolfa Brodského. I když se provedení setkal s rozporuplnými reakcemi kritiky, koncert si záhy vydobyl pevné místo na evropských pódiích.

Koncert má tradiční třívětou strukturu se sólovou kadencí a představuje syntézu melodické invence, virtuózní brilance a bohaté orchestrální barevnosti. Započíná předehrů, v níž Čajkovskij podobně jako ve svém prvním klavírním koncertu dává prostor výrazné melodii, která se však v průběhu následujících tří vět již nevyskytuje. První věta je napsána na půdorysu široce pojaté sonátové formy, v níž sólové housle vstupují do dramatického dialogu s orchestrem a rozvíjejí zpěvná témata s výraznou emocionální naléhavostí. Prostřední *Canzonetta* v 3/4 taktu nahrazuje původně zamýšlenou pomalou větu a svou záduštnou až elegickou atmosférou vytváří intimní, téměř komorní kontrast. Závěrečné *Finale* ve formě ronda, inspirované tanečními rytmy a ruským folklorním idiomem, přináší strhující energii a virtuózní vyvrcholení.

Sólový part patří k nejnáročnějším v houslové literatuře: vyžaduje mimořádnou technickou jistotu, širokou škálu výrazových prostředků i schopnost spojit brilantní virtuozitu s hlubokým lyrickým prožitkem. Čajkovského *Houslový koncert D dur* op. 35 tak dodnes představuje vrchol romantického koncertantního stylu a působivý doklad skladatelovy schopnosti propojit osobní emoci s univerzálně sdělným hudebním jazykem.

Tereza Opálková

O účinkujících

Francouzsko-český klarinetista **Yan Mařatka** (*2003) patří k vycházejícím hvězdám klasické hudební scény. Na klarinet začal hrát v osmi letech a v šestnácti byl přijat na Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris. V současnosti pokračuje ve studiu na Haute École de Musique de Genève.

Díky svému talentu a expresivnímu stylu hry se stal laureátem řady mezinárodních soutěží (zvláštní cena na ARD Munich Competition a ocenění v Lisabonu, na soutěžích Jacquese Lancelota v Tokiu a Rouenu a na soutěži Leoše Janáčka v Brně).

Coby vášnivý komorní hráč spolupracoval s umělci jako Philippe Bernold, Michel Portal, François Salque, Kirill Gerstein, Marc Coppey, François Dumont, Michel Lethiec, Olivier Charlier, Emmanuel Strosser či Berlínský/Vídeňský filharmonický nonet a vystoupil na festivalech jako Aix-en-Provence, La Grange de Meslay, Les Journées Ravel, Festival Mozart a Pacific Music Festival v Sapporu. Pravidelně také vystupuje s dechovým kvintetem Pentagone, jehož je zakládajícím členem. V současnosti působí jako první klarinetista Belgického národního orchestru a pravidelně vystupuje s tělesy jako Orchestre de Paris, Orchestre national du Capitole de Toulouse, Orchestre national de Lyon či Orchestre national d'Île-de-France (ONDIF). Jako sólista se představil s Orchestre national de Cannes, Münchener Kammerorchester, London City Orchestra, Opéra de Rouen, Filharmonii Hradec Králové a Filharmonii Brno.

Klavírista **Maciej Ścierański** (*2011) se narodil v polských Tychách. Své hudební vzdělání zahájil v šesti letech, v současnosti studuje osmý ročník hudební školy Felixe Rybického v Tychách ve třídě Joanny Nowakowské. Své dovednosti rozvíjel také pod vedením Andrzeje Tatarského, Olgy Łazarské, Philippa Giussiana, Cana Çakmura, Szczepana Kończala, Zbigniewa Rauba a Joanny Ławrynowicz-Just.

Jako sólista vystoupil s Lvovským komorním orchestrem Akademia, s polským Komorním orchestrem Národní filharmonie a Komorním orchestrem města Tychy (AUKSO).

Je laureátem mnoha národních i mezinárodních soutěží, mimo jiné získal 3. cenu na soutěži Young Livorno Piano Competition Premio Enrico Galletta (2025), 1. cenu, cenu pro nejlepšího zahraničního účastníka, cenu za nejlepší provedení skladby W. A. Mozarta a titul absolutního vítěze na Mezinárodní mozartovské soutěži Amadeus pro mladé klavíristy v Brně (2024), 1. cenu na Mezinárodní hudební soutěži OPUS (2025), 2. místo na mezinárodní klavírní soutěži Gloria Artis ve Vídni (2023), čestné uznání na mezinárodní klavírní soutěži Moritze Moszkowského Per aspera ad astra (Kielce, 2023) a 1. cenu na soutěži Europe Open Music Competition (2021).

Kromě toho hrál ve školním big bandu a v komorních souborech, s nimiž obsadil 1. místo na mezinárodní hudební soutěži Virtu Classic (léto 2025), 1. místo na Mezinárodní soutěži instrumentalistů a komorních souborů v Tymbarku (2023) a 2. místo na mezinárodní soutěži komorní hudby KraCamera (2024).

Houslistka **Yeonah Kim** (*2014) se narodila v jihokorejském Soulu. Nejprve studovala u houslistky Sunny Lee a v současnosti se vzdělává u Sung-Sic Yanga.

Na mezinárodní scéně na sebe poprvé výrazně upozornila sérií úspěchů v různých světových soutěžích a v roce 2025 zazářila jako vůbec nejmladší držitelka 1. ceny v 59. ročníku mezinárodní soutěže Concertino Praga.

V roce 2023 získala jako nejmladší účastnice takzvanou trojkorunu (1. cenu, cenu publika a cenu mladé poroty) na Zhuhai International Mozart Competition for Young Musicians. Ve stejném roce obsadila 2. místo na Mezinárodní houslové soutěži Arthura Grumiauxe v Belgii a jako nejmladší účastnice získala 2. cenu a cenu publika na soutěži Piccolo Violino Magico v Itálii.

V roce 2024, po předchozích vítězstvích v řadě prestižních domácích soutěžích, debutovala na koncertě Kumho Prodigy. Vystoupila také s houslistou Pavlem Vernikovem v Seongnam Arts Center. Úspěšně přednesla zahajovací recitál soutěže Piccolo Violino Magico v Itálii a vystoupila jako sólistka s Arrigoni String Academy Orchestra v Rakousku a Itálii.

V roce 2025 účinkovala na mnoha pódii, mimo jiné jako sólistka se Soulskou filharmonií, Gwacheon Symphony Orchestra a Hankyung Arte Philharmonic a také v rámci kulturního programu na Večeři lídrů APEC 2025.

Dnešní **Filharmonie Brno** vznikla v roce 1956 sloučením rozhlasového a krajského orchestru a od té doby patří svou velikostí i významem k české orchestrální špičce. Na svých turné provedla na tisíc koncertů v Evropě, ve Spojených státech, v Latinské Americe, na Dálném i na Blízkém východě. Je pravidelným hostem světových i českých festivalů. V posledních sezonách uspořádala turné po Velké Británii, Spojených státech a Jižní Koreji a navštívila řadu renomovaných festivalů a pódii (festival Rheingau v Německu, festival Ars Electronica v Linci, Bratislavské hudobné slávnosti, Carnegie Hall v New Yorku, Grosses Festspielhaus v Salcburku, Gewandhaus v Lipsku, Narodowe Forum Muzyki ve Vratislavi, Musikverein a Konzerthaus ve Vídni, festival v rakouském Grafenegg či NOSPR v Katovicích).

Orchestr pravidelně natáčí pro Český rozhlas a Českou televizi. Kromě realizace nahrávek pro řadu společností (Supraphon, Sony Music, IMG Records, BMG, Channel 4) zakládá filharmonie v roce 2020 svůj vlastní nahrávací label Filharmonie Brno, kde doposud vydala 6 titulů. Nahrávka 12. symfonie Philipa Glasse z této edice byla v roce 2022 nominována na cenu ICMA. Dynamicky také rozvíjí zakázkové nahrávání pro globální klientelu v rámci Czech Orchestra Recordings.

Dějiny orchestru prošla řada českých a světových dirigentských osobností jako Břetislav Bakala, František Jílek, Petr Altrichter, Jiří Bělohlávek, Sir Charles Mackerras, Jakub Hruša nebo Tomáš Netopil. Od sezony 2018/2019 je šéfdirigentem a uměleckým ředitelem Filharmonie Brno Dennis Russell Davies.

Filharmonie Brno je dnes nejen silným hráčem na poli symfonické hudby doma i v zahraničí, ale i předním organizátorem hudební sezony druhého českého města, aktivním festivalovým pořadatelem (Festival Špilberk, Moravský podzim, Velikonoční festival duchovní hudby, Expozice nové hudby), kreativním lídrem orchestrální dramaturgie a inovativním tvůrcem široké škály edukativních programů. Zastiňuje mezinárodně proslulý dětský sbor Kantiléna, od roku 2010 pořádá festival mladých hudebníků Mozartovy děti, v roce 2014 založila svou Orchestrální akademii. Působí v neorenesančním Besedním domě, „brněnském Musikverein“ z dílny Theophila von Hansena z roku 1873, a těší se na nový, moderní koncertní sál, který navrhuje tým architektů Tomasze Koniora a Petra Hruši a akustika Yasuhsy Toyoty.

Více na www.filharmonie-brno.cz

Robert Kružík patří k mladé generaci českých dirigentů. Od sezony 2021/2022 je šéfdirigentem Filharmonie Bohuslava Martinů ve Zlíně a počínaje sezonou 2025/2026 je šéfdirigentem Janáčkovy opery Národního divadla Brno. Také zastává post stálého hostujícího dirigenta Filharmonie Brno. V březnu 2023 debutoval s Českou filharmonií v pražském Rudolfinu. Je laureátem ceny Jiřího Bělohávka pro umělce do třiceti let.

V Národním divadle Brno nastudoval Rossiniho operu *Hrabě Ory*, Čajkovského *Pikovou dámu* a *Evžena Oněgina*, Smetanovu *Libuši*, která zazněla ke 100. výročí založení Československé republiky, *Růžového kavalíra* Richarda Strausse, *Řecké pašije* Bohuslava Martinů, Verdiho *Otella*, soudobou operu *Ľubici* Čekovské *Here I am, Orlando* a *Krále Rogera* polského skladatele Karola Szymanowského. Jeho široký operní záběr čítá díla Mozarta, Smetany, Dvořáka, Martinů, Janáčka, Donizettiho, Rossiniho, Čajkovského, Bizeta, Verdiho, Pucciniho ad.

Spolupracuje s mnoha symfonickými orchestry, jako jsou Česká filharmonie, MDR-Sinfonieorchester, Sinfonia Varsovia, PKF – Prague Philharmonia, Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK, Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Filharmonie Brno, Slovenská filharmonie, Státní filharmonie Košice, Janáčkova filharmonie Ostrava, Moravská filharmonie Olomouc a Komorní filharmonie Pardubice. Je zván také na významné festivaly, např. Pražské jaro, Dvořákova Praha, Smetanova Litomyšl, Svatováclavský hudební festival, festival Eufonia aj.

Robert Kružík začínal jako violoncellista. Po brněnské konzervatoři absolvoval v obou oborech i Akademii múzických umění v Praze. S úspěchem se zúčastnil řady violoncellových soutěží, jako jsou Pražské jaro, Soutěž Nadace Bohuslava Martinů, Mezinárodní soutěž Leoše Janáčka v Brně a další. Absolvoval studijní stáž na Zürcher Hochschule der Künste ve Švýcarsku. Od roku 2020 pedagogicky působí na katedře dirigování Janáčkovy akademie múzických umění v Brně. Více na www.robertkruzik.cz

Velikonoční festival duchovní hudby

NE 29|3 20.00 kostel sv. Janů, Minoritská
DO TMY / Tomasi – MacMillan – Poulenc

PO 30|3 19.00 katedrála sv. Petra a Pavla
PEVNÝ HRAD / Varhanní koncert

ÚT 31|3 19.00 kostel Blahoslavené Restituty Kafkové,
Brno-Lesná
ÚTOČIŠTĚ / Kančeli: Exil

TENEBRAE

ST-PÁ 1-3|4 21.00 kostel Nanebevzetí Panny Marie,
Jezuitská

ST 1|4 Z HLUBIN / Pärt a Dvořák
ČT 2|4 VIA SANCTA: OBĚŤ / Starozákonní oratoria
PÁ 3|4 NÁŘKY / Španělské renesanční tenebrae

ÚT 7|4 20.30 kostel sv. Jakuba
VIA SANCTA: VZKŘÍŠENÍ / Novozákonní oratoria

PÁ 10|4 20.00 kostel sv. Janů, Minoritská
BAROKNÍ NEŠPORY / Rigatti: Slavnostní nešpory

NE 12|4 19.00 kostel sv. Jakuba
ZA SVĚTLEM / Matthews – Zemek Novák –
Beethoven

NE 5|4 10.30 katedrála sv. Petra a Pavla
PONTIFIKÁLNÍ MŠE SVATÁ S BISKUPEM
VOJTĚCHEM / Salieri: Hofkapellmeister Messe
G dur

NE 5|4 19.30 kostel sv. Tomáše
VEČERNÍ MŠE NA BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ/
Martin: Messe pour double choeur

DOPROVDNÉ AKCE FESTIVALU

velikonocni-festival.cz
filharmonie-brno.cz

Prosíme posluchače, aby zaujali svá místa včas a vypnuli své mobilní telefony. Změna programu a účinkujících vyhrazena.

Za podporu a spolupráci děkujeme

Vydala Filharmonie Brno, 2026
text Tereza Opálková
sazba Ingrid Králíková
produkce Daniel Svoboda
redakční uzávěrka 2|3|2026

Filharmonie Brno, příspěvková organizace
Komenského náměstí 534/8, 602 00 Brno, ☎ +420 539 092 801
www.filharmonie-brno.cz, www.salprobrno.cz

Jihomoravský kraj

Statutární město Brno finančně podporuje Filharmonii Brno.
Vybrané koncerty se konají za finanční podpory Ministerstva kultury
České republiky a Jihomoravského kraje.

www.filharmonie-brno.cz
www.salprobrno.cz

